

شاهرگ اقتصادی آفریقای جنوبی: خط آهن زغال سنگ (Coalink)

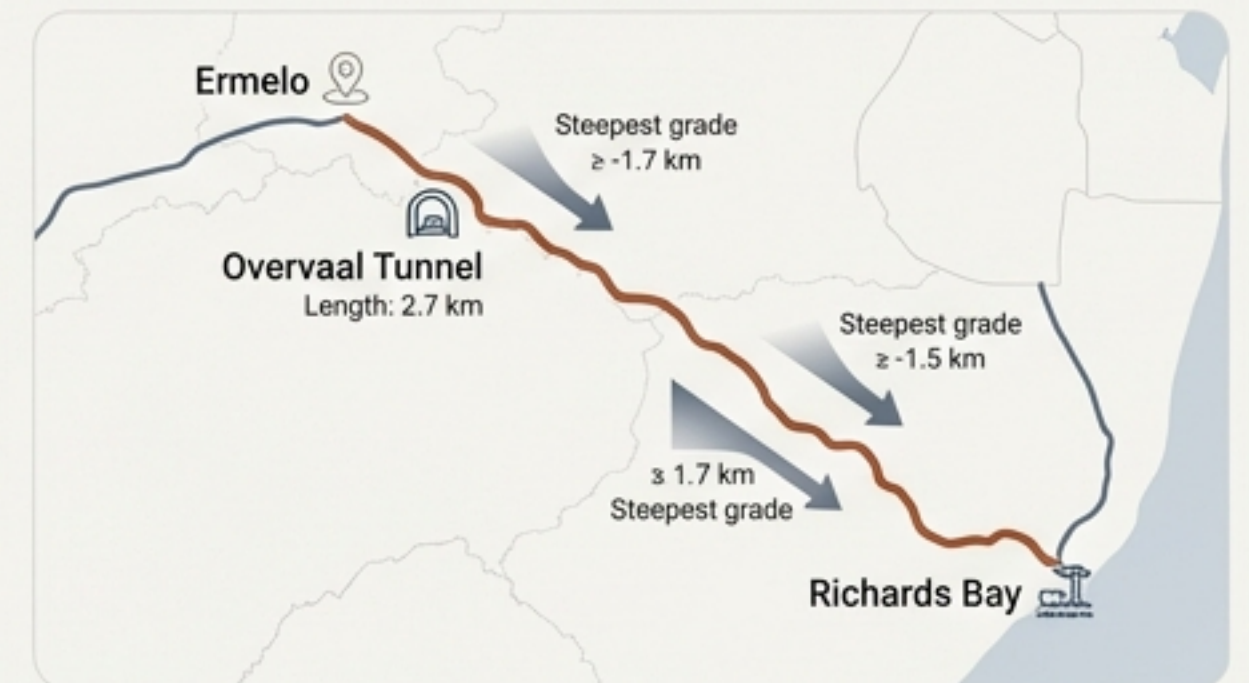
این خط آهن به طول ۵۸۰ کیلومتر، سالانه ۶۶ میلیون تن زغال سنگ را از معادن امپومالانگا به بزرگترین بندر فله‌بر آفریقای جنوبی در خلیج ریچاردز منتقل می‌کند.

سهم ۲ درصدی در تولید ناخالص داخلی آفریقای جنوبی، اهمیت استراتژیک این کریدور را برجسته می‌سازد.

شرایط عملیاتی بسیار دشوار: قطارهایی به وزن ۲,۸۰۰ تن و طول ۲,۷ کیلومتر، عبور از ۱۳۷ پل، ۴۴ کیلومتر تونل و شیب‌های تند تا ۱۵ در هزار.

تولد یک غول: لکوموتیو کلاس 11E برای سخت‌ترین مأموریت

طراحی مشترک توسط جنرال موتورز (EMD) و ASEA سوئد و مونتاژ در آفریقای جنوبی بین سال‌های ۱۹۸۵ تا ۱۹۸۷.

به‌طور خاص برای کشش قطارهای فوق سنگین ۲۰,۸۰۰ تنی در مسیر کوهستانی Coalink طراحی شده است.

ویژگی‌های فنی کلیدی در زمان ساخت:

قدرت پیوسته ۳۹۰۰ کیلووات		نیروی کشش راه‌اندازی ۵۸۰ کیلونیوتن	
ترمز دینامیکی قدرتمند ۴۵۰۰ کیلووات		طراحی تک کابین (بهینه برای عملیات چند واحدی)	

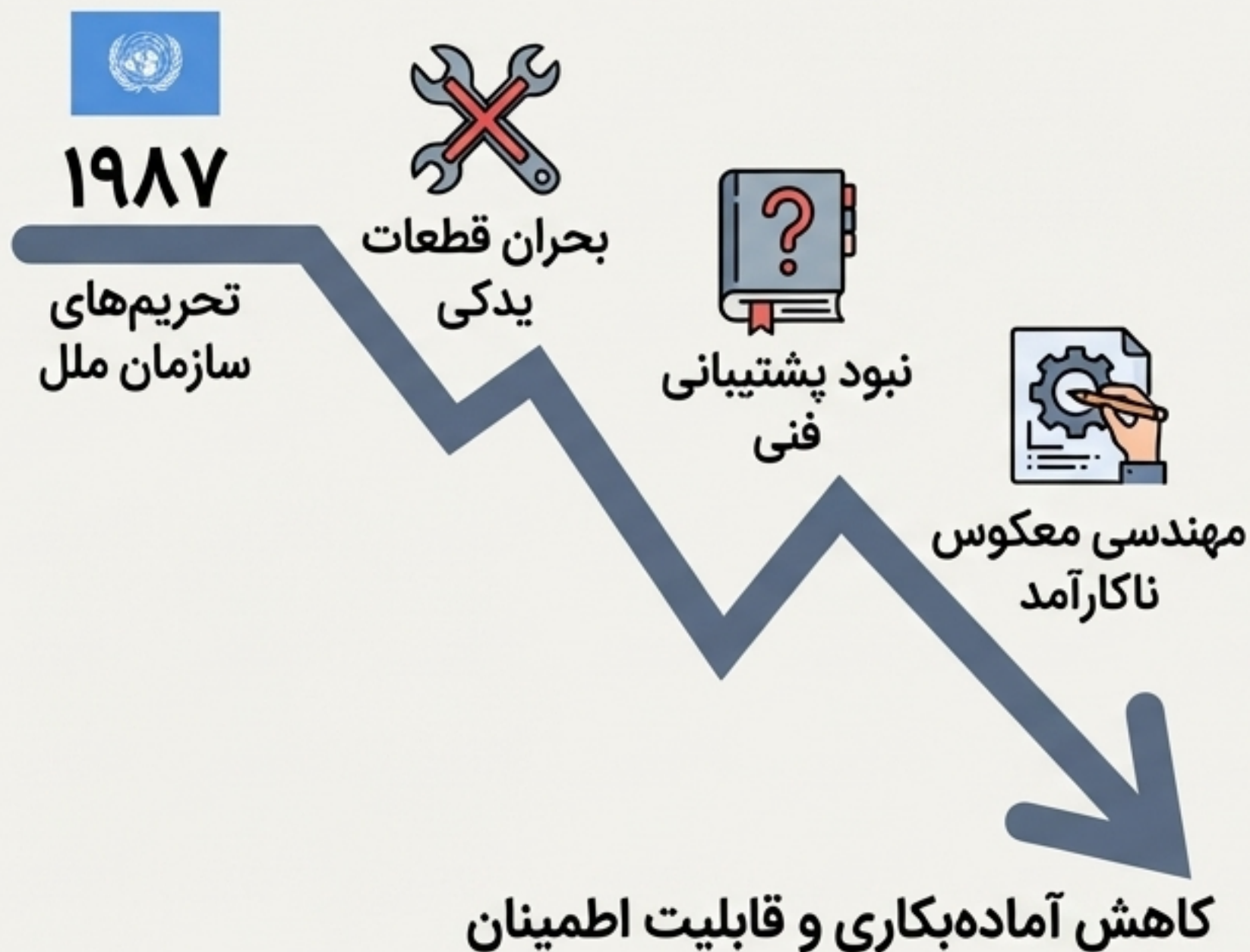

سال‌های انزوا: چگونه یک ناوگان قدرتمند رو به افول گذاشت

با اعمال تحریم‌های سازمان ملل در سال ۱۹۸۷، سازندگان اصلی (EMD و ASEA) آفریقای جنوبی را ترک کردند.

این امر منجر به بحران در نگهداری و تأمین قطعات یدکی شد.

اسپورنت (Spornet) برای سر پا نگه داشتن ناوگان به «مهندسی معکوس» پرهزینه و ناکارآمد روی آورد.

نتایج بحران:

- کاهش شدید «آماده‌بکاری» (Availability) ناوگان.
- افزایش خرابی‌ها و کاهش قابلیت اطمینان.
- مستندات فنی ناقص و قدیمی.
- میانگین سنی ناوگان اسپورنت به ۲۶ سال رسید و عملکرد و هزینه نگهداری را به شدت تحت تأثیر قرار داد.

یک دوراهی استراتژیک: الزام به تغییر

- در دهه ۱۹۹۰، بررسی‌های فنی مشترک اسپورنت و ABB (ABB Traction) (ASEA) (سابق) نشان داد که تعمیرات مقطعی کافی نیست.
- در سال ۲۰۰۰، اسپورنت یک برنامه سرمایه‌گذاری ۱۵ ساله برای نوسازی و جایگزینی ناوگان خود را آغاز کرد.
- هدف اصلی: دستیابی به اهداف عملیاتی و کاهش هزینه‌ها از طریق یک نوسازی کامل و عمیق (Deep Modernization).

افزایش آماده‌بکاری
(Availability)

از:
٪۸۰

به:
٪۹۰

بهبود قابلیت اطمینان
(Reliability)

خرابی‌ها (در میلیون کیلومتر):

از:
۵۵

به:
۲۵

کاهش هزینه نگهداری
(Maintenance)

کاهش ساعات تعمیرات
به میزان:

۱/۳

(کاهش ۶۶٪)

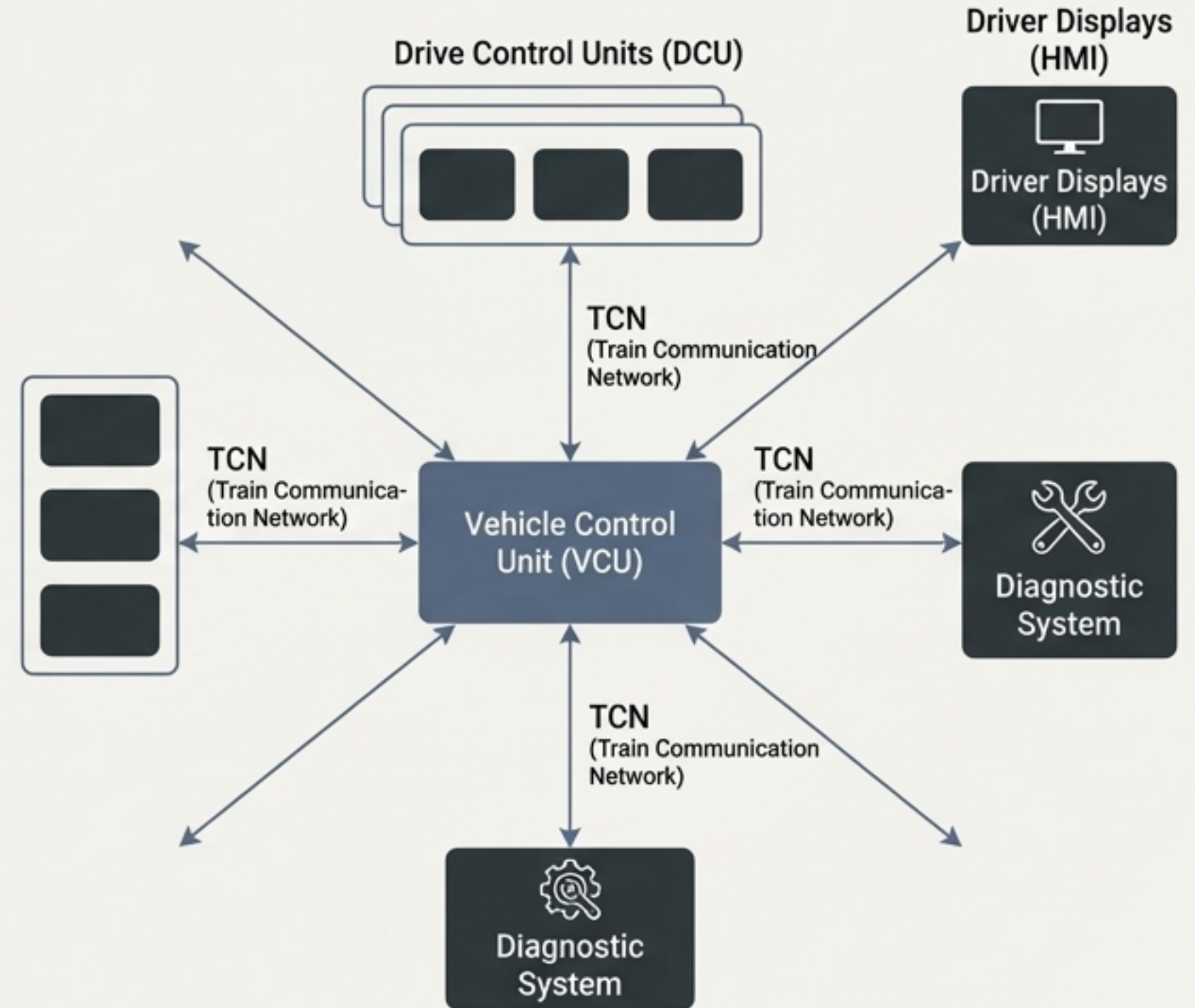
تولدی دوباره با قلبی دیجیتال: نوسازی با سامانه MITRAC TCMS

در اکتبر ۲۰۰۰، قرارداد نوسازی ۴۵ دستگاه لکوموتیو کلاس 11E به شرکت Bombardier Transportation واگذار شد.

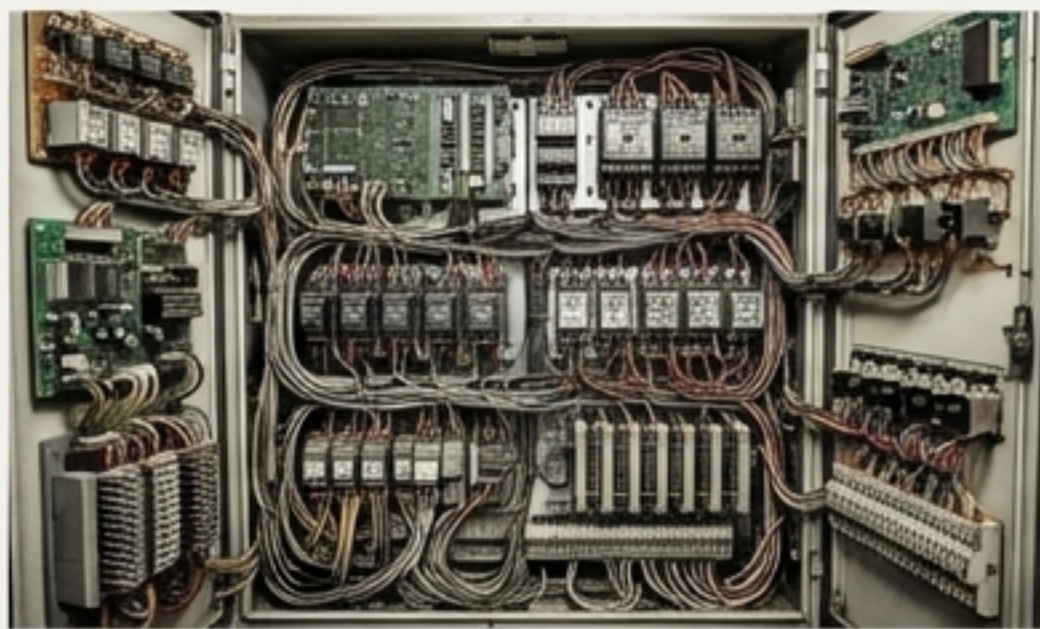
هسته اصلی پروژه: جایگزینی کامل سیستم کنترل آنالوگ قدیمی با سامانه یکپارچه کنترل و پایش قطار (TCMS) مدل MITRAC.

MITRAC یک سیستم کنترل توزیع شده است که بر اساس استاندارد بین‌المللی IEC 61375 عمل می‌کند و امکان پایش، عیب‌یابی و مدیریت پیشرفته را فراهم می‌سازد.

این نوسازی در کارخانجات Transwerk در دوربان و با پشتیبانی فنی Bombardier سوئد انجام شد.

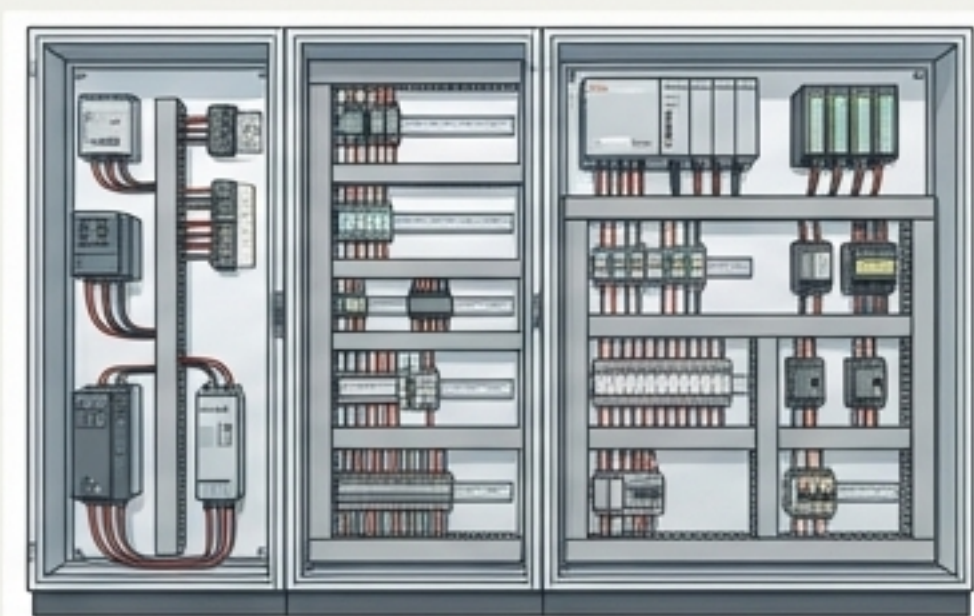

از رله تا نمایشگر لمسی: جهشی در کنترل و ارگونومی

سیستم قدیمی: ۹۸ برد الکترونیکی و ۱۱۶ رله

تحول در قابلیت اطمینان

سیستم جدید MITRAC: تنها ۱۰ برد الکترونیکی و ۱۵ رله

کابین قدیمی

کابین مدرن

این تحول، قابلیت اطمینان را به شدت افزایش داد و فرآیندهای عیب‌یابی و نگهداری را متحول کرد.

هوشمندتر و قدرتمندتر: افزایش ۵٪ نیروی کشش

کنترل دقیق موتورهای کشش

سیستم کنترل کامپیوتری جدید جریان موتورهای DC را با دقت ۱٪ کنترل می‌کند.

نتیجه

توزیع بار یکنواخت بین شش موتور کشش و افزایش متوسط ۵٪ در نیروی کشش مؤثر هر لکوموتیو.

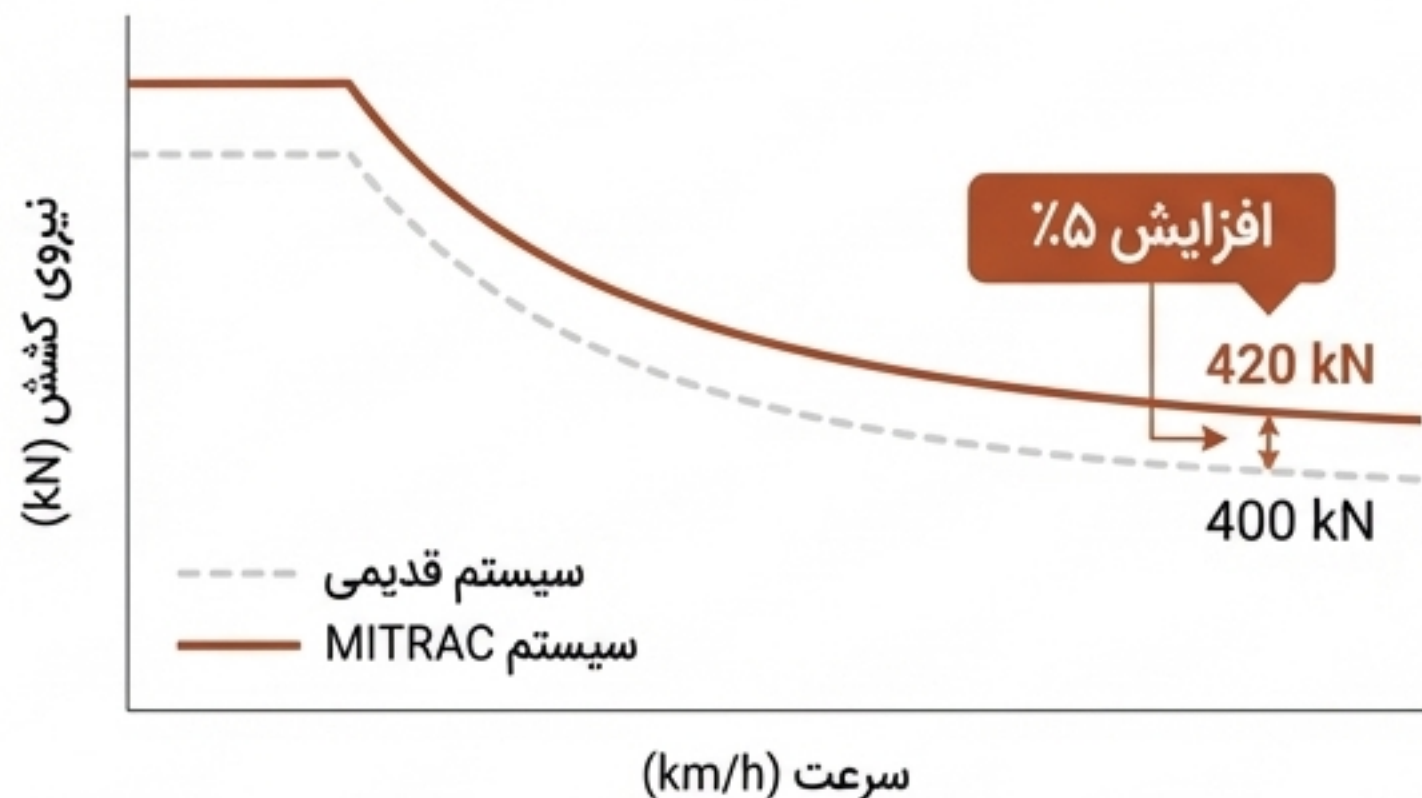
- نیروی کشش پیوسته: از ۴۰۰ به ۴۲۰ کیلونیوتن.
- نیروی کشش راه‌اندازی: از ۵۶۰ به ۶۰۰ کیلونیوتن.

کنترل لغزش (Creep Control)

ارتقاء از سیستم مبتنی بر رادار به سامانه GPS با استفاده از اصل داپلر برای اندازه‌گیری سرعت واقعی.

این سیستم به طور مداوم لغزش را بهینه‌سازی کرده و سرعت لغزش چرخ را به کمتر از ۱٫۵ کیلومتر بر ساعت محدود می‌کند که باعث کاهش سایش چرخ و ریل می‌شود.

منحنی نیروی کشش در برابر سرعت

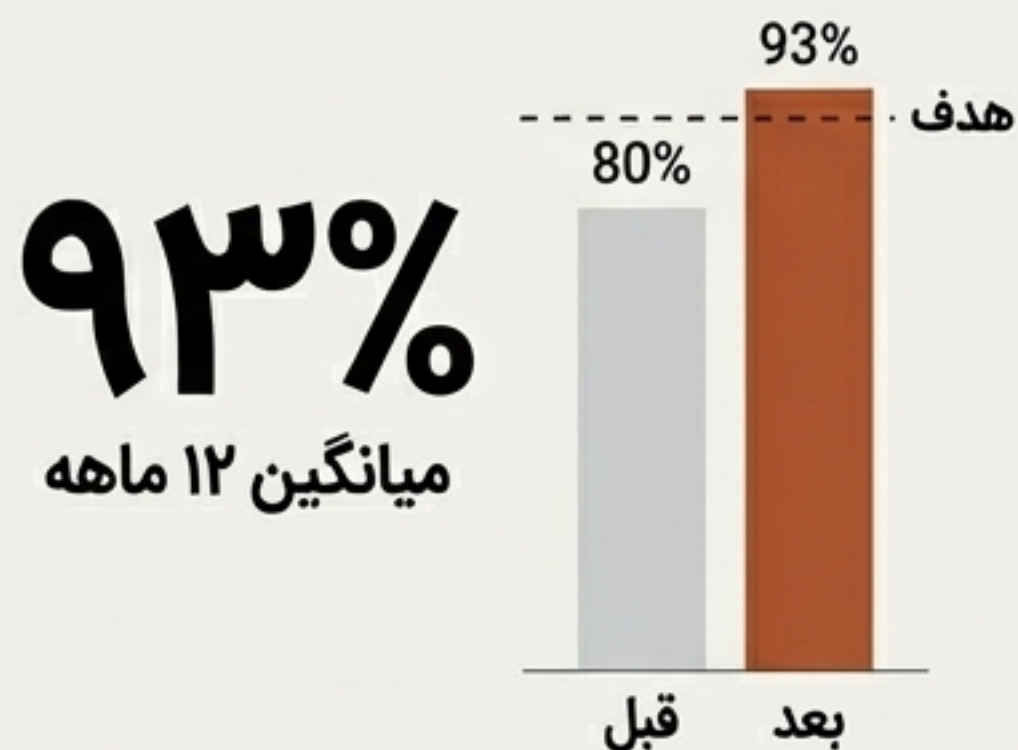

کنترل لغزش با GPS
برای کشش بهینه

اثبات موفقیت: فراتر از اهداف تعیین شده

پروژه نوسازی کلاس 11E نه تنها به اهداف خود رسید، بلکه در برخی موارد از آن‌ها فراتر رفت. نتایج تا پایان سال ۲۰۰۶:

آماده‌بکاری

قابلیت اطمینان

نگهداری

تحلیل روند: پایداری عملکرد در طول زمان

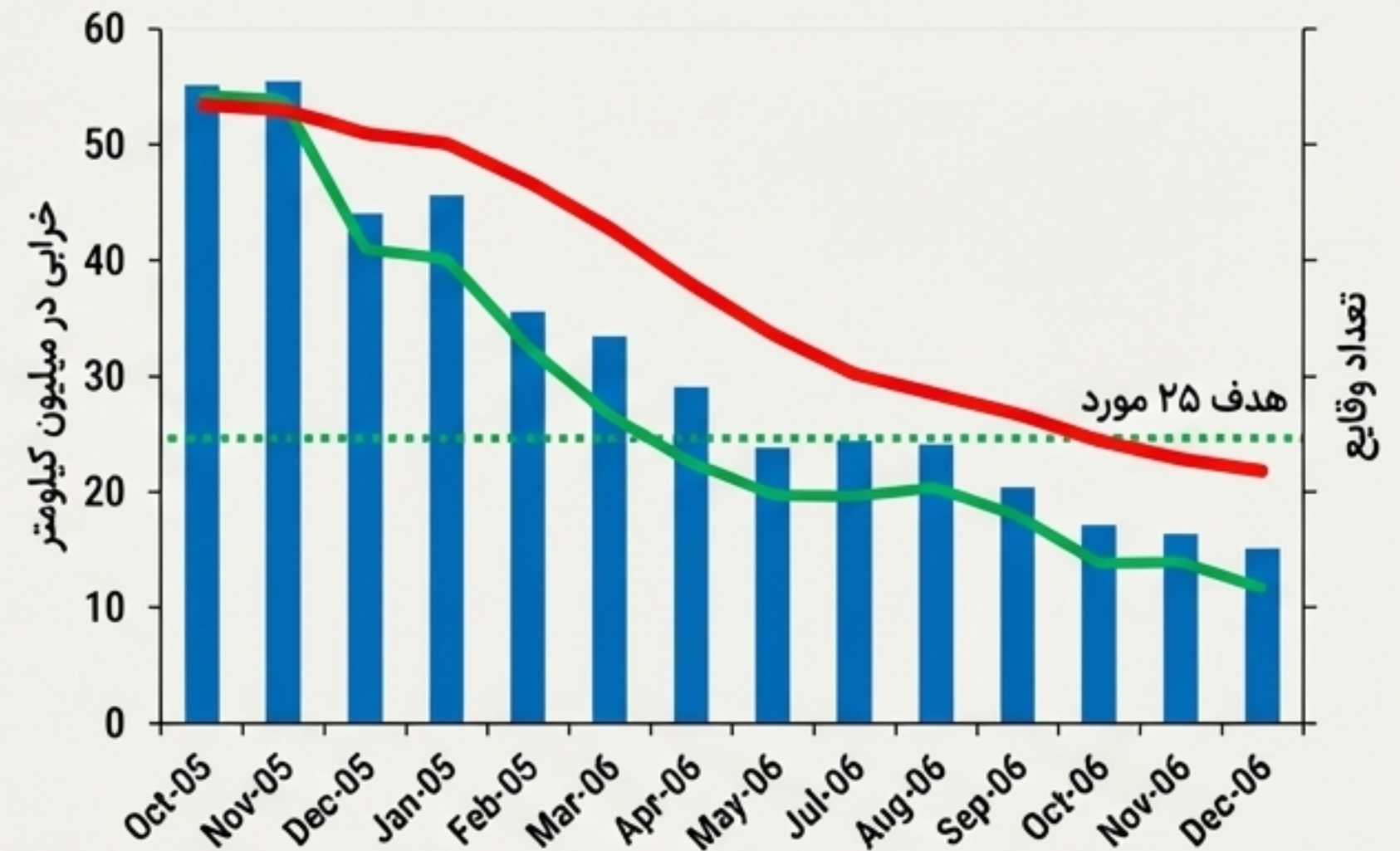
نمودارهای زیر روند بهبود مستمر و دستیابی به پایداری در شاخص‌های کلیدی عملکرد را از مارس ۲۰۰۵ تا دسامبر ۲۰۰۶ نشان می‌دهند.

عملکرد آماده‌بکاری (مارس ۲۰۰۵ - دسامبر ۲۰۰۶)

میانگین ۱۲ ماهه در پایان دوره به ۹۳,۴٪ رسید که بالاتر از هدف ۹۰٪ است.

عملکرد قابلیت اطمینان (مارس ۲۰۰۵ - دسامبر ۲۰۰۶)

نرخ خرابی در ماه‌های پایانی دوره به زیر هدف ۲۵ مورد در هر میلیون کیلومتر رسید.

تولد دوباره یک غول کاری

کلاس 11E، مدل ۱۹۸۶ - قبل از نوسازی

کلاس 11E، مدل ۲۰۰۲ - پس از نوسازی

نوسازی عمیق، لکوموتیوهای کلاس 11E را از یک دارایی رو به فرسودگی به یک ناوگان مدرن، قابل اعتماد و کارآمدتر تبدیل کرد که برای دهه‌های آینده آماده خدمت‌رسانی است.

خلاصه فنی: مقایسه مشخصات کلیدی قبل و بعد از نوسازی

جدول زیر مقایسه دقیقی از تحول فنی ایجاد شده در لکوموتیوهای کلاس 11E را نشان می‌دهد.

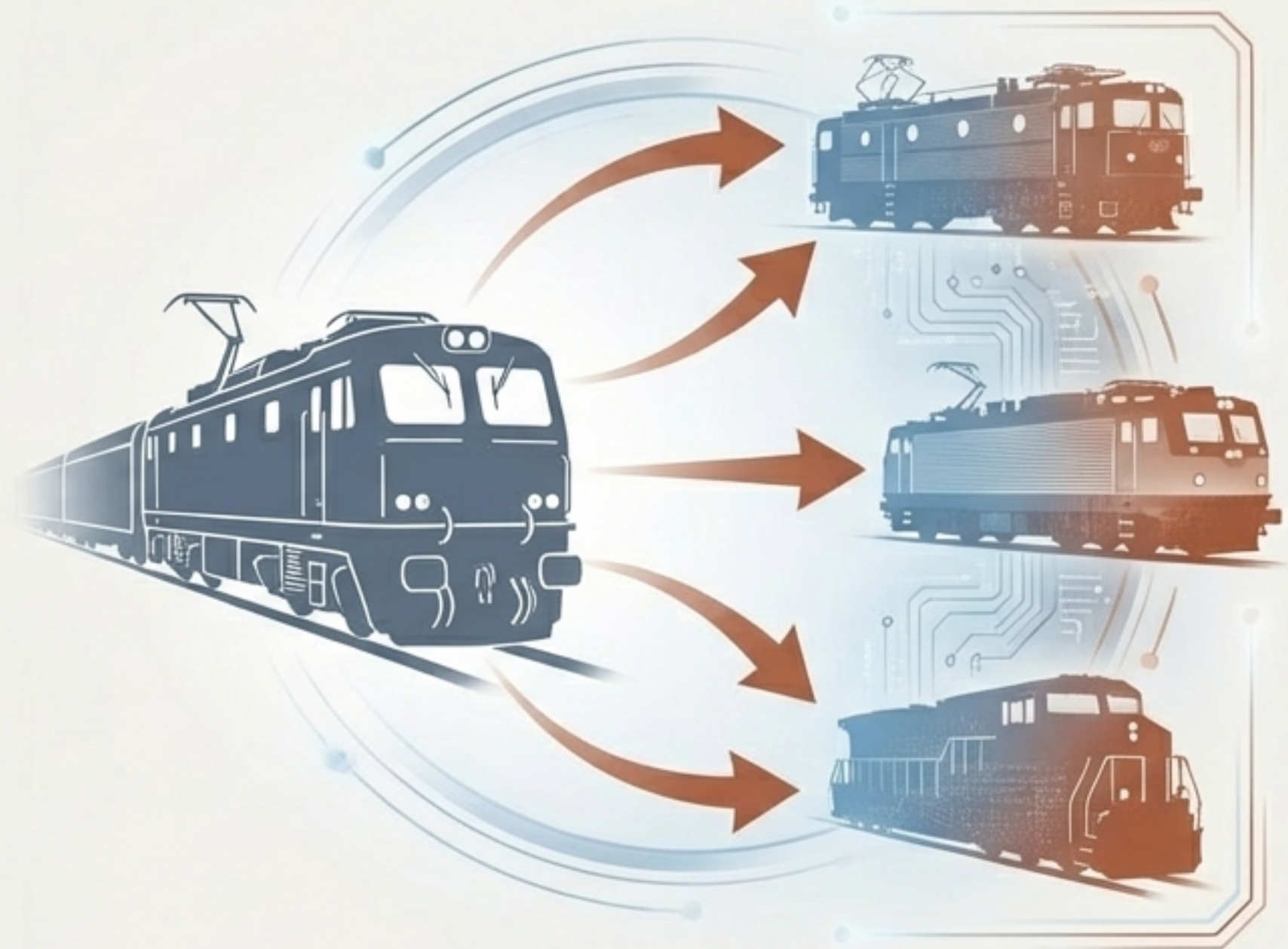
مشخصه فنی (Feature)	قبل از نوسازی (Original System)	پس از نوسازی (MITRAC System)
سیستم کنترل	مبتنی بر رله و آنالوگ (۹۸ برد، ۱۱۶ رله)	دیجیتال یکپارچه MITRAC (۱۰ برد، ۱۵ رله)
کابین راننده	کنترلرهای مکانیکی، نمایشگرهای آنالوگ	جوی‌استیک یکپارچه، نمایشگرهای لمسی رنگی
نیروی کشش پیوسته	۴۰۰ کیلونیوتن	۴۲۰ کیلونیوتن (افزایش ۵٪)
نیروی کشش راه‌اندازی	۵۶۰ کیلونیوتن	۶۰۰ کیلونیوتن
کنترل لغزش چرخ	مبتنی بر رادار	مبتنی بر GPS (اصل داپلر)
سیستم عیب‌یابی	چراغ‌های خطا روی پنل	سیستم عیب‌یابی یکپارچه با ثبت وقایع
اتصال از راه دور	عدم وجود	قابلیت تشخیص و پایش از راه دور (GSM/GPRS)
سیستم ترمز	پنوماتیک	الکتروپنوماتیک (EAB/ECP)

یک الگوی جهانی: سرمایه‌گذاری در هوشمندی به جای جایگزینی

موفقیت پروژه نوسازی کلاس 11E نشان داد که نوسازی عمیق دیجیتال، یک جایگزین استراتژیک، اقتصادی و استراتژیک، اقتصادی و بسیار کارآمد برای خرید ناوگان جدید است.

سرمایه‌گذاری هدفمند در سامانه‌های کنترل هوشمند و دیجیتال‌سازی می‌تواند عمر مفید، عملکرد و قابلیت قابلیت اطمینان ناوگان ریلی سنگین را به طور معناداری افزایش دهد.

این رویکرد برای بسیاری از لکوموتیوهای برقی دیگر در سراسر جهان که با فناوری‌های قدیمی‌تر کار می‌کنند، قابل تعمیم است (مانند کلاس‌های RC در سوئد، AEM7 در آمریکا و غیره).

نوسازی دیجیتال: راهکاری اثبات‌شده برای آینده صنعت ریلی